

(Besluiten aangenomen krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

KADERBESLUIT 2003/577/JBZ VAN DE RAAD

van 22 juli 2003

inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevroezing van voorwerpen of bewijsstukken

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, onder a), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van de Franse Republiek, het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk België ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft het beginsel van wederzijdse erkenning onderschreven, dat de hoeksteen van de justitiële samenwerking binnen de Unie zou moeten worden in zowel burgerlijke als strafzaken.
- (2) Het beginsel van wederzijdse erkenning moet ook van toepassing zijn op gerechtelijke beslissingen die tijdens het vooronderzoek worden gegeven, in het bijzonder die op grond waarvan de bevoegde rechterlijke autoriteiten snel bewijsstukken veilig kunnen stellen en beslag kunnen leggen op gemakkelijk verplaatsbare voorwerpen.
- (3) Op 29 november 2000 heeft de Raad overeenkomstig de conclusies van Tampere een programma van maatregelen goedgekeurd om uitvoering te geven aan het beginsel van wederzijdse erkenning in strafzaken, met als eerste prioriteit (maatregelen 6 en 7) de aanneming van een instrument ter toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning bij bevroezing van bewijsstukken en voorwerpen.
- (4) Samenwerking tussen de lidstaten, op basis van het beginsel van wederzijdse erkenning en onmiddellijke tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, veronderstelt dat erop vertrouwd wordt dat de te erkennen en ten uitvoer te leggen beslissingen steeds zullen worden gegeven overeenkomstig de beginselen van wettelijkheid, subsidiariteit en evenredigheid.
- (5) De rechten van partijen of van derden te goeder trouw moeten geëerbiedigd worden.
- (6) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de

Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Niets in dit kaderbesluit staat eraan in de weg dat de bevroezing kan worden geweigerd van voorwerpen waarvoor een beslissing tot bevroezing is gegeven, indien er objectieve redenen bestaan om aan te nemen dat de beslissing tot bevroezing is gegeven met het oog op vervolging of bestraffing van een persoon op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, politieke overtuiging of seksuele geaardheid of dat de positie van die persoon kan worden aangetast om een van deze redenen.

Dit kaderbesluit laat de toepassing door de lidstaten van hun grondwettelijke bepalingen betreffende een eerlijke rechtsgang, vrijheid van vereniging, vrijheid van drukpers en vrijheid van meningsuiting in andere media, onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

TITEL I

TOEPASSINGSGBIED

Artikel 1

Doel

Met dit kaderbesluit wordt beoogd de regels vast te stellen volgens welke een lidstaat een door een rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat in een strafprocedure gegeven beslissing tot bevroezing op zijn grondgebied erkent en ten uitvoer legt. Het laat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de fundamentele rechtsbeginselen, zoals neergelegd in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, onverlet.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) „beslissingsstaat”: de lidstaat waarin een rechterlijke autoriteit zoals omschreven in het nationale recht van de beslissingsstaat, in een strafprocedure een beslissing tot bevroezing heeft gegeven, geldig heeft verklaard of op enigerlei wijze heeft bevestigd;

⁽¹⁾ PB C 75 van 7.3.2001, blz. 3.

⁽²⁾ Advies van 11 juni 2002 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

- b) „tenuitvoerleggingsstaat”: de lidstaat op het grondgebied waarvan de voorwerpen of bewijsstukken zich bevinden;
- c) „beslissing tot bevrozing”: elke door een bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat getroffen maatregel ter voorkoming van vernietiging, verwerking, verplaatsing, overdracht of vervreemding van voorwerpen die door de beslissingsstaat geconfisqueerd zouden kunnen worden of als bewijsstukken zouden kunnen dienen;
- d) „voorwerpen”: goederen van enigerlei aard, lichamen of onlichamelijk, roerend of onroerend, alsmede rechtsbescheiden waaruit de eigendom of andere rechten ten aanzien van die goederen blijken, en ten aanzien waarvan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat van mening is:
- dat deze de opbrengst zijn van een in artikel 3 genoemd strafbaar feit dan wel in waarde geheel of gedeeltelijk met die opbrengst overeenstemmen, of
  - dat deze een hulpmiddel voor of het voorwerp van het strafbare feit uitmaken;
- e) „bewijsstuk”: objecten, documenten of gegevens die als overtuigingsstuk kunnen dienen in een strafprocedure inzake een in artikel 3 genoemd strafbaar feit.

Artikel 3

Strafbare feiten

1. Dit kaderbesluit is van toepassing op beslissingen tot bevrozing met het oog op:

- a) de veiligstelling van bewijs, of
- b) de daaropvolgende confiscatie van voorwerpen.

2. De volgende strafbare feiten zoals omschreven in het recht van de beslissingsstaat en indien daarop in de beslissingsstaat een vrijheidsstraf staat met een maximum van ten minste drie jaar, zullen niet op dubbele strafbaarheid van het feit worden getoetst:

- deelneming aan een criminele organisatie;
- terrorisme;
- mensenhandel;
- seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie;
- illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
- illegale handel in wapens, munitie en explosieven;
- corruptie;
- fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad zoals bedoeld in de Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
- het witwassen van opbrengsten van misdrijven;

- vervalsing met inbegrip van namaak van de euro;
- informaticacriminaliteit;
- milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en bedreigde planten- en boomsoorten;
- hulp bij illegale binnenkomst en illegaal verblijf;
- moord en doodslag, zware mishandeling;
- illegale handel in menselijke organen en weefsels;
- ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling;
- racisme en vreemdelingenhaat;
- georganiseerde of gewapende diefstal;
- illegale handel in cultuurobjecten, waaronder antiquiteiten en kunstvoorwerpen;
- oplichting;
- racketeering en afpersing;
- namaak van producten en productpiraterij;
- vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten;
- vervalsing van betaalmiddelen;
- illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars;
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen;
- handel in gestolen voertuigen;
- verkrachting;
- opzettelijke brandstichting;
- misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen;
- kaping van vliegtuigen/schepen;
- sabotage.

3. De Raad kan te allen tijde, met eenparigheid van stemmen, besluiten andere categorieën van strafbare feiten toe te voegen aan de lijst in lid 2, na raadpleging van het Europees Parlement onder de voorwaarden van artikel 39, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie. De Raad overweegt in het licht van het door de Commissie overeenkomstig artikel 14 van dit kaderbesluit ingediende verslag, of de lijst moet worden uitgebreid dan wel aangepast.

4. Voor gevallen die niet onder lid 2 vallen, kan de tenuitvoerleggingsstaat de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing tot bevrozing die gegeven is voor de doeleinden bedoeld in lid 1, onder a), afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de gedraging waarvoor de beslissing gegeven is, naar het recht van die staat een strafbaar feit vormt, ongeacht de bestanddelen ervan of de wijze waarop ze zijn omschreven in het recht van de beslissingsstaat.

Voor gevallen die niet onder lid 2 vallen, kan de tenuitvoerleggingsstaat de erkenning en tenuitvoerlegging van een beslissing tot bevroezing die gegeven is voor de doeleinden bedoeld in lid 1, onder b), afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de gedraging waarvoor de beslissing gegeven is, een strafbaar feit vormt waarvoor naar het recht van die staat de bevroezing is toegeestaan, ongeacht de bestanddelen ervan of de wijze waarop ze zijn omschreven.

TITEL II

PROCEDURE VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN BESLISSINGEN TOT BEVROEZING

Artikel 4

Toezending van beslissingen tot bevroezing

1. Elke beslissing tot bevroezing in de zin van dit kaderbesluit, vergezeld van het in artikel 9 bedoelde certificaat, wordt door de rechterlijke autoriteit die haar heeft gegeven, op een dusdanige wijze rechtstreeks toegezonden aan de voor de tenuitvoerlegging bevoegde rechterlijke autoriteit dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd op grond waarvan de tenuitvoerleggingsstaat de echtheid kan vaststellen.

2. Het Verenigd Koninkrijk en Ierland kunnen vóór de in artikel 14, lid 1, genoemde datum in een verklaring meedelen dat de beslissing tot bevroezing, vergezeld van het bedoelde certificaat, via een door hen in die verklaring genoemde centrale autoriteit of autoriteiten moet worden toegezonden. Een dergelijke verklaring kan te allen tijde worden gewijzigd door een latere verklaring of worden ingetrokken. Elke verklaring of intrekking wordt neergelegd bij het secretariaat-generaal van de Raad; de Commissie wordt hiervan in kennis gesteld. Deze lidstaten kunnen te allen tijde door een nieuwe verklaring het toepassingsgebied van zo'n verklaring beperken teneinde de toepassing van lid 1 te verruimen. Zij moeten zulks doen wanneer de bepalingen inzake wederzijdse rechtshulp in strafzaken van de Schengenuitvoeringsovereenkomst voor hen in werking treden.

3. Als de voor tenuitvoerlegging bevoegde rechterlijke autoriteit niet bekend is, verzoekt de rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat langs alle mogelijke kanalen, waaronder de contactpunten van het Europees justitieel netwerk ⁽¹⁾, de tenuitvoerleggingsstaat om inlichtingen.

4. Wanneer de rechterlijke autoriteit in de tenuitvoerleggingsstaat die een beslissing tot bevroezing ontvangt, geen rechtsmacht heeft om deze beslissing te erkennen en de nodige maatregelen te nemen om haar ten uitvoer te leggen, zendt zij de beslissing ambtshalve toe aan de voor tenuitvoerlegging bevoegde rechterlijke autoriteit en stelt zij de rechterlijke autoriteit in de beslissingsstaat die de beslissing heeft gegeven, hiervan in kennis.

⁽¹⁾ Gemeenschappelijk Optreden 98/428/JBZ van 29 juni 1998 door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, tot oprichting van een Europees justitieel netwerk (PB L 191 van 7.7.1998, blz. 4).

Artikel 5

Erkenning en onmiddellijke tenuitvoerlegging

1. De bevoegde rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat erkennen elke overeenkomstig artikel 4 toegezonden beslissing tot bevroezing zonder verdere formaliteiten en nemen de nodige maatregelen voor de onmiddellijke tenuitvoerlegging daarvan op dezelfde wijze als met betrekking tot een door een autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat gegeven beslissing tot bevroezing, tenzij die autoriteit een van de in artikel 7 genoemde gronden aanvoert om de beslissing niet te erkennen of niet ten uitvoer te leggen, dan wel een van de in artikel 8 genoemde gronden voor uitstel.

Telkens wanneer moet worden gewaarborgd dat de verkregen bewijsstukken geldig zijn en voorzover deze formaliteiten en procedures niet strijdig zijn met de grondbeginselen van het recht van de tenuitvoerleggingsstaat neemt de rechterlijke autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat ook de formaliteiten en procedures in acht die door de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat uitdrukkelijk zijn aangegeven in de beslissing tot bevroezing.

Aan de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat wordt onverwijld op een dusdanige wijze kennis gegeven van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevroezing dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd.

2. Alle aanvullende dwangmaatregelen waartoe de beslissing tot bevroezing noopt, worden genomen volgens de toepasselijke procedurele regels van de tenuitvoerleggingsstaat.

3. Zo spoedig mogelijk en, indien mogelijk, binnen 24 uur na de ontvangst van een beslissing tot bevroezing, nemen de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat een besluit over de beslissing tot bevroezing en delen zij dat besluit mee.

Artikel 6

Duur van de bevroezing

1. De bevroezing van de voorwerpen wordt in de tenuitvoerleggingsstaat gehandhaafd totdat de tenuitvoerleggingsstaat definitief aan het in artikel 10, lid 1, onder a) of b), bedoelde verzoek heeft voldaan.

2. De beslissingsstaat gehoord hebbende, kan de tenuitvoerleggingsstaat evenwel overeenkomstig zijn nationale wetgeving en praktijken naar gelang van de concrete omstandigheden van de zaak passende voorwaarden stellen om de duur van de bevroezing van de voorwerpen te beperken. Indien de tenuitvoerleggingsstaat overeenkomstig deze voorwaarden intrekking van de maatregel overweegt, stelt hij de beslissingsstaat daarvan in kennis en geeft hij hem de gelegenheid opmerkingen te maken.

3. De rechterlijke autoriteiten van de beslissingsstaat geven de rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat onverwijld kennis van de intrekking van de beslissing tot bevrozing. In dat geval trekt de tenuitvoerleggingsstaat de maatregel zo spoedig mogelijk in.

Artikel 7

Gronden voor niet-erkenning of niet-tenuitvoerlegging

1. De bevoegde rechterlijke autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat kunnen de erkenning of de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing alleen weigeren:

- a) indien het in artikel 9 bedoelde certificaat niet wordt overgelegd, onvolledig is of kennelijk niet met de beslissing tot bevrozing overeenstemt;
- b) in geval van een voorrecht of een immuniteit uit hoofde van het recht van de tenuitvoerleggingsstaat, waardoor de beslissing tot bevrozing niet ten uitvoer kan worden gelegd;
- c) indien uit de informatie die in het certificaat wordt verstrekt, zonder meer blijkt dat het verlenen van rechtshulp krachtens artikel 10 voor het strafbare feit waarvoor de beslissing tot bevrozing is gegeven, het „ne bis in idem”-beginsel zou schenden;
- d) indien, in één van de in artikel 3, lid 4, bedoelde gevallen, het feit dat aan de beslissing tot bevrozing ten grondslag ligt, naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat niet strafbaar is; terzake van retributies en belastingen, douane en deviezen mag de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing niet worden geweigerd op grond van het feit dat de tenuitvoerleggingsstaat niet dezelfde soort retributies of belastingen heft of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies, belastingen, douane en deviezen kent als de beslissingsstaat.

2. In het in lid 1, onder a), bedoelde geval kan de bevoegde rechterlijke autoriteit:

- a) een termijn bepalen waarbinnen het certificaat moet worden overgelegd, aangevuld of gecorrigeerd, of
- b) een gelijkwaardig document aanvaarden, of
- c) de beslissingsstaat van deze verplichting ontslaan, indien zij zich voldoende geïnformeerd acht.

3. Elke beslissing tot niet-erkenning of niet-tenuitvoerlegging wordt onverwijld genomen en op een dusdanige wijze ter kennis gebracht van de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de beslissingsstaat dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd.

4. Ook indien de beslissing tot bevrozing in de praktijk onmogelijk ten uitvoer kan worden gelegd omdat het betrokken voorwerp of bewijsstuk is verdwenen of vernietigd of niet kan worden gevonden op de in het certificaat aangegeven plaats of omdat de plaats waar het voorwerp of bewijs-

stuk zich bevindt niet nauwkeurig genoeg is aangegeven, zulks zelfs na raadpleging van de beslissingsstaat, worden de bevoegde rechterlijke autoriteiten van de beslissingsstaat daarvan onverwijld in kennis gesteld.

Artikel 8

Gronden voor uitstel van tenuitvoerlegging

1. De bevoegde rechterlijke autoriteit kan de tenuitvoerlegging van een overeenkomstig artikel 4 toegezonden beslissing tot bevrozing uitstellen:

- a) indien de tenuitvoerlegging een lopend strafrechtelijk onderzoek kan schaden, zolang zij dat nodig acht;
- b) indien met betrekking tot de voorwerpen of bewijsstukken in kwestie reeds een beslissing tot bevrozing in een strafrechtelijke procedure is gegeven, zolang deze beslissing niet is ingetrokken;
- c) indien, in geval van een beslissing tot bevrozing van voorwerpen met het oog op de latere confiscatie ervan, met betrekking tot die voorwerpen in de loop van een andere procedure in de tenuitvoerleggingsstaat reeds een beslissing is gegeven en zolang deze beslissing niet is ingetrokken. Deze bepaling is echter alleen van toepassing indien deze beslissing voorrang heeft boven latere nationale beslissingen tot bevrozing in een strafrechtelijke procedure krachtens het nationale recht.

2. Aan de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat wordt op een dusdanige wijze onverwijld kennis gegeven van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing, met inbegrip van de gronden voor het uitstel en, zo mogelijk, de verwachte duur van het uitstel, dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd.

3. Zodra de gronden voor uitstel zijn vervallen, neemt de bevoegde rechterlijke autoriteit onverwijld de nodige maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing en stelt zij de bevoegde rechterlijke autoriteit in de beslissingsstaat daarvan op een dusdanige wijze in kennis dat in alle gevallen een schriftelijk document kan worden voorgelegd.

4. De bevoegde rechterlijke autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat geeft de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat kennis van alle andere beperkende maatregelen die op het betrokken voorwerp van toepassing zijn.

Artikel 9

Certificaat

1. Het certificaat, waarvan het model in de bijlage staat, wordt ondertekend door de bevoegde rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat die de maatregel bevolen heeft; deze autoriteit verklaart dat de inhoud ervan juist is.

2. Het certificaat wordt vertaald in de officiële taal of in één van de officiële talen van de tenuitvoerleggingsstaat.

3. Elke lidstaat kan bij de aanneming van dit kaderbesluit of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neergelegde verklaring, meedelen dat hij een vertaling in één of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Gemeenschappen aanvaardt.

Artikel 10

Verdere behandeling van het bevroren voorwerp

1. De in artikel 4 bedoelde toezending:

a) gaat vergezeld van een verzoek tot overgave van het bewijsstuk aan de beslissingsstaat,

of

b) gaat vergezeld van een verzoek tot confiscatie strekkende tot hetzij tenuitvoerlegging van een beslissing tot confiscatie die in de beslissingsstaat is gegeven, hetzij tot confiscatie in de tenuitvoerleggingsstaat en daaropvolgende tenuitvoerlegging van deze beslissing,

of

c) bevat in het certificaat een instructie dat het voorwerp in de tenuitvoerleggingsstaat blijft in afwachting van een verzoek zoals bedoeld onder a) of b). De beslissingsstaat vermeldt in het certificaat de (verwachte) datum van indiening van dit verzoek. Artikel 6, lid 2, is van toepassing.

2. Verzoeken zoals bedoeld in lid 1, onder a) of b), worden door de beslissingsstaat ingediend en door de tenuitvoerleggingsstaat behandeld overeenkomstig de geldende voorschriften voor wederzijdse rechtshulp in strafzaken en voor internationale samenwerking op het vlak van confiscatie.

3. In afwijking van de in lid 2 bedoelde voorschriften voor wederzijdse rechtshulp kan de tenuitvoerleggingsstaat de in lid 1, onder a), bedoelde verzoeken niet weigeren wegens het ontbreken van dubbele strafbaarheid, wanneer de verzoeken betrekking hebben op de in artikel 3, lid 2, bedoelde feiten die in de beslissingsstaat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf van ten minste drie jaar.

Artikel 11

Rechtsmiddelen

1. De lidstaten treffen de nodige regelingen teneinde elke betrokkene, met inbegrip van derden te goeder trouw, in staat te stellen bij een rechter in de beslissingsstaat of in de tenuitvoerleggingsstaat, overeenkomstig de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat, tegen een overeenkomstig artikel 5 tenuitvoergelegde beslissing tot bevrozing een vordering zonder schorsende werking in te stellen om zijn rechtmatige belangen te beschermen.

2. De materiële gronden voor het geven van de beslissing tot bevrozing kunnen alleen bij een rechter in de beslissingsstaat worden aangevochten.

3. Indien de vordering in de tenuitvoerleggingsstaat wordt ingesteld, wordt de rechterlijke autoriteit van de beslissingsstaat van de ingestelde vordering en de aangevoerde middelen in kennis gesteld, zodat zij de argumenten naar voren kan brengen die zij nodig acht. Zij wordt in kennis gesteld van het resultaat van de vordering.

4. De beslissings- en de tenuitvoerleggingsstaat nemen de nodige maatregelen om de uitoefening van de in lid 1 bedoelde vordering te vergemakkelijken, in het bijzonder door de betrokkenen passende informatie te verstrekken.

5. De beslissingsstaat zorgt ervoor dat de termijnen voor de uitoefening van het in lid 1 bedoelde vorderingsrecht zodanig worden toegepast dat ze de betrokkenen de mogelijkheid van een doeltreffende voorziening in rechte waarborgen.

Artikel 12

Schadevergoeding

1. Indien de tenuitvoerleggingsstaat krachtens zijn wetgeving aansprakelijk is voor schade die een van de in artikel 11 bedoelde personen heeft geleden ten gevolge van de tenuitvoerlegging van een krachtens artikel 4 aan hem toegezonden beslissing tot bevrozing, betaalt de beslissingsstaat, onverminderd artikel 11, lid 2, de tenuitvoerleggingsstaat alle bedragen terug die krachtens die aansprakelijkheid aan deze persoon als schadevergoeding zijn betaald, tenzij en voorzover de schade of een gedeelte daarvan uitsluitend het gevolg is van de gedraging van de tenuitvoerleggingsstaat.

2. Lid 1 laat de nationale wetgeving van de lidstaten inzake vorderingen van natuurlijke of rechtspersonen tot schadevergoeding onverlet.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Territoriale werkingsfeer

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

Artikel 14

Toepassing

1. De lidstaten nemen de maatregelen die nodig zijn om uiterlijk op 2 augustus 2005 aan dit kaderbesluit te voldoen.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie uiterlijk op dezelfde datum de tekst mee van de voorschriften waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in nationaal recht omzetten. Uiterlijk op 2 augustus 2006 beoordeelt de Raad, aan de hand van een op grond van deze gegevens opgesteld verslag en van een schriftelijk verslag van de Commissie, in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit kaderbesluit te voldoen.

3. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de lidstaten en de Commissie in kennis van de ingevolge artikel 9, lid 3, neergelegde verklaringen.

Artikel 15

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 22 juli 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

G. ALEMANNIO

BIJLAGE

CERTIFICAAT BEDOELD IN ARTIKEL 9

a) Rechterlijke autoriteit die de beslissing tot bevrozing heeft gegeven:

Officiële naam: .....

.....

Naam van haar vertegenwoordiger: .....

Functie (titel/rang): .....

Dossiernummer: .....

Adres: .....

.....

Tel. (landnummer) (netnummer): .....

Fax (landnummer) (netnummer): .....

E-mailadres: .....

Talen waarin kan worden gecommuniceerd met de autoriteit die de beslissing heeft gegeven: .....

.....

Adresgegevens (met inbegrip van de talen waarin met de persoon (personen) kan worden gecommuniceerd) van de persoon (personen) die benaderd moet(en) worden indien er aanvullende informatie over de tenuitvoerlegging van de beslissing nodig is dan wel om de nodige praktische afspraken te maken voor de overdracht van bewijsstukken (indien van toepassing): .....

.....

.....

b) Autoriteit die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevrozing in de beslissingsstaat (indien een andere dan de onder a) genoemde autoriteit):

Officiële naam: .....

.....

Naam van haar vertegenwoordiger: .....

Functie (titel/rang): .....

Dossiernummer: .....

Adres: .....

.....

Tel. (landnummer) (netnummer): .....

Fax (landnummer) (netnummer): .....

E-mailadres: .....

Talen waarin kan worden gecommuniceerd met de autoriteit die bevoegd is voor de tenuitvoerlegging: .....

.....

Adresgegevens (met inbegrip van de talen waarin met de persoon (personen) kan worden gecommuniceerd) van de persoon (personen) die benaderd moet(en) worden indien er aanvullende informatie over de tenuitvoerlegging van de beslissing nodig is dan wel om de nodige praktische afspraken te maken voor de overdracht van bewijsstukken (indien van toepassing): .....

.....

c) Is zowel punt a) als punt b) ingevuld, dan moet dit punt worden ingevuld om aan te geven met welke autoriteit contact moet worden opgenomen of dat met beide autoriteiten contact moet worden opgenomen: .....

Onder a) genoemde autoriteit

Onder b) genoemde autoriteit

d) Indien een centrale autoriteit belast is met de administratieve toezending en ontvangst van beslissingen tot bevrozing (uitsluitend van toepassing voor Ierland en het Verenigd Koninkrijk):

Naam van de centrale autoriteit: .....

.....

Contactpersoon, indien van toepassing (titel/rang en naam): .....

.....

Adres: .....

.....

Dossiernummer: .....

Tel. (landnummer) (netnummer): .....

Fax (landnummer) (netnummer): .....

E-mailadres: .....

e) De beslissing tot bevrozing:

1. Datum en, indien van toepassing, referentienummer: .....

2. Doel van de beslissing: .....

2.1. Daaropvolgende confiscatie: .....

2.2. Veiligstelling van bewijs: .....

3. Beschrijving van de formaliteiten en procedures die in acht moeten worden genomen bij de tenuitvoerlegging van een beslissing tot bevrozing betreffende een bewijsstuk (indien van toepassing): .....

.....

f) Gegevens betreffende het voorwerp of bewijsstuk in de tenuitvoerleggingsstaat waarop de beslissing tot bevrozing betrekking heeft:

Beschrijving van het voorwerp of bewijsstuk en de locatie:

1. a) Nauwkeurige beschrijving van het voorwerp en indien van toepassing het maximumbedrag dat men probeert te recupereren (indien in de beslissing met betrekking tot de waarde van opbrengsten een dergelijk maximumbedrag wordt vermeld): .....

b) Nauwkeurige beschrijving van het bewijsstuk: .....

2. Exacte locatie van het voorwerp of bewijsstuk (indien niet bekend, de laatst bekende locatie): .....

.....

3. Beheerder of, indien dit een ander is dan de persoon die verdacht wordt van het strafbare feit of veroordeeld is (indien van toepassing krachtens het nationale recht van de beslissingsstaat), vruchtgebruiker van het voorwerp of bewijsstuk: .....

.....

.....

g) Gegevens betreffende de identiteit van de 1. natuurlijke of 2. rechtspersoon (personen) die verdacht wordt (worden) van het strafbare feit of veroordeeld is (zijn) (indien van toepassing krachtens het nationale recht van de beslissingsstaat) en/of de persoon (personen) op wie de beslissing tot bevroezing betrekking heeft (indien beschikbaar):

1. Natuurlijke personen

Naam: .....

Voornaam of voornamen: .....

Meisjesnaam, indien van toepassing: .....

Bijnamen, indien van toepassing: .....

Geslacht: .....

Nationaliteit: .....

Geboortedatum: .....

Geboorteplaats: .....

Verblijfplaats en/of bekend adres; zo niet, vermeld het laatste bekende adres: .....

.....

Taal of talen die de persoon begrijpt (indien bekend): .....

.....

2. Rechtspersonen

Naam: .....

Vorm van de rechtspersoon: .....

Registratienummer: .....

Statutaire zetel: .....

.....

h) Maatregel die de tenuitvoerleggingsstaat moet nemen na de tenuitvoerlegging van de beslissing tot bevroezing:

Confiscatie

1.1. Het voorwerp moet in de tenuitvoerleggingsstaat blijven in afwachting van de confiscatie van het voorwerp

1.1.1. Bijgaand een verzoek strekkende tot tenuitvoerlegging van een beslissing tot confiscatie die op .....
(datum) is gegeven in de beslissingsstaat

1.1.2. Bijgaand een verzoek tot confiscatie in de tenuitvoerleggingsstaat en daaropvolgende tenuitvoerlegging van die beslissing

1.1.3. Verwachte datum van indiening van een in punt 1.1.1 of punt 1.1.2 bedoeld verzoek: .....

.....

of

Veiligstelling van bewijs

2.1. Het voorwerp moet als bewijsstuk naar de beslissingsstaat worden overgebracht

2.1.1. Bijgaand een verzoek tot overbrenging

of

2.2. Het voorwerp moet in de tenuitvoerleggingsstaat blijven voor later gebruik als bewijsstuk in de beslissingsstaat

2.2.2. Verwachte datum van indiening van een in punt 2.1.1 bedoeld verzoek: .....

i) Strafbare feiten:

Beschrijving van de relevante gronden voor de beslissing tot bevrozing en een beknopt overzicht van de feiten die bekend zijn aan de rechterlijke autoriteit die de beslissing tot bevrozing heeft gegeven en het certificaat heeft afgegeven: .....

.....
 .....

Aard en wettelijke kwalificatie van het strafbare feit/de strafbare feiten en toepasselijke wettelijke bepaling/toepasselijk wetboek op basis waarvan de beslissing tot bevrozing is gegeven: .....

.....
 .....

1. Geef, in voorkomend geval, aan of het gaat om één of meer van de volgende strafbare feiten waarop het bovenvermelde strafbare feit/de bovenvermelde strafbare feiten betrekking heeft/hebben (...), indien op het strafbare feit/de strafbare feiten in de beslissingsstaat een maximale vrijheidsstraf van ten minste drie jaar staat:

- deelneming aan een criminele organisatie;
- terrorisme;
- mensenhandel;
- seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie;
- illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen;
- illegale handel in wapens, munitie en explosieven;
- corruptie;
- fraude, met inbegrip van fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen worden geschaad in de zin van de Overeenkomst van 26 juli 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
- het witwassen van opbrengsten van criminaliteit;
- valsemunterij, met inbegrip van namaak van de euro;
- informaticacriminaliteit;
- milieumisdrijven, met inbegrip van de illegale handel in bedreigde diersoorten en de illegale handel in bedreigde planten- en boomsoorten;
- hulp aan illegale binnenkomst en illegaal verblijf;
- moord en doodslag, zware mishandeling;
- illegale handel in menselijke organen en weefsels;
- ontvoering, wederrechtelijke vrijheidsberoving en gijzeling;
- racisme en vreemdelingenhaat;
- georganiseerde of gewapende diefstal;
- illegale handel in cultuuroederen, waaronder antiques en kunstvoorwerpen;
- oplichting;
- racketeering en afpersing;
- namaak van producten en productpiraterij;
- vervalsing van administratieve documenten en handel in valse documenten;
- vervalsing van betaalmiddelen;
- illegale handel in hormonale stoffen en andere groeibevorderaars;
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen;
- handel in gestolen voertuigen;
- verkrachting;
- opzettelijke brandstichting;
- misdrijven die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof vallen;
- kaping van vliegtuigen/schepen;
- sabotage.

2. Volledige beschrijving van het strafbare feit of de strafbare feiten die niet onder punt 1 vallen: .....

.....
 .....

- j) Rechtsmiddelen tegen de beslissing tot bevrozing die in de beslissingsstaat openstaan voor betrokken partijen, met inbegrip van derden te goeder trouw:

Beschrijving van de openstaande rechtsmiddelen, met inbegrip van de benodigde stappen (...)

Rechter bij wie het rechtsmiddel kan worden ingesteld

Informatie over wie het rechtsmiddel kan instellen

Uiterste datum voor het instellen van het rechtsmiddel

Autoriteit in de beslissingsstaat die nadere informatie kan verstrekken over de beroepsprocedures in de beslissingsstaat en over de beschikbaarheid van rechtsbijstand en vertaling: .....

.....

Naam: .....

Contactpersoon (indien van toepassing): .....

Adres: .....

Tel. (landnummer) (netnummer): .....

Fax (landnummer) (netnummer): .....

E-mailadres: .....

- k) Andere voor de zaak relevante omstandigheden (facultatieve informatie): .....

.....

.....

- l) De tekst van de beslissing tot bevrozing wordt aan het certificaat gehecht.

Handtekening van de verzoekende rechterlijke autoriteit en/of haar vertegenwoordiger die de juistheid van de inhoud van het certificaat bevestigt:

.....

Naam: .....

Functie (titel/rang): .....

Datum: .....

Officieel stempel (indien beschikbaar):